

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

(APUNTS HISTORICS)

(Continuació)

paregueren, i per l'arrendament de la pesca privativa en 1800, sols s'en treien 700 lliures anuals.

Fa anys, va agafar-se en aquest estany una au que lligat a una pota portava un retall de llauna, en el qual dos o tres anys enrera havien gravat unes lletres que manifestaven que aquella au havia estat agafada a Irlanda.

Parlen també d'aquest estany uns documents del segle X, amb motiu d'haver donat el comte Guifret (?) l'exclusiva del dret de pescar-hi al monestir de Sant Pere de Roda. Hi havia en ell tres illes o illots bastant grans nomenades Uduagro, Foniliaria i Savarto, que l'abat Balusio va confondre amb les illes Medes. Així mateix els documents fan memòria d'uns petits estanys propers al de Castelló; com d'un estanyol a Parnardell, altre nomenat Sanguriari en el terme de Roses (segle IX) i altre conegut per Bavoso en el terme de Palau Sabardera (segle XIV).

Parla també d'aquest estany immens certa donació concedida pel comte Pons-Huc a favor de Sant Pere Nolasc, per construir un convent de l'ordre de la Mercè, que era el que primitivament es trobava a cinquanta passes de les muralles de la vila i que més tard es traslladà a l'interior...

V

ELS JUEUS

Hi havia a Castelló una secta d'habitants de barba negra, nariu aguilenya, cara aplanada, alts i prims, que no es regiren per les lleis i costums generals sinó per les pròpies i romanes, fins que Don Martí decretà la vigència de les Constitucions i altres drets catalans. Diferenciats dels naturals en l'ordre físic, com en l'idioma, quasi mai català, i no menys en la indumentària, quelcom rara, portaven una caputxa de color o certa faixa vermella al braç, ço que els feia distingir més i més.